

OPINIÓ

EDITORIAL

CAP A UNA ENERGIA MÉS NETA

La demanda d'energia de la població, que va en augment, cada vegada és més gran. L'obtenció d'un bon nivell de vida i de benestar per a la societat provoca un esforç addicional en la generació i distribució de l'energia per tal de satisfer les necessitats de la població. També és veritat que l'usuari, i en això tots hi estem d'acord, vol més quantitat, qualitat i un preu molt ajustat a l'hora de pagar la llum. Arran d'això, cada cop més, hi ha la necessitat d'apostar per les energies renovables, com ara les solars o les eòliques.

A tall d'exemple, la Comissió Europea marca l'objectiu del 20% en la utilització de les energies netes en l'horitzó del 2020. Només cal observar algunes magnituds per veure la importància d'aquest sector a l'Estat espanyol. En l'actualitat hi ha 30.000 MW que corresponen a la quota de les diverses modalitats d'energies renovables, d'un total de 100.000 MW.

Això està molt bé, però hi ha un problema. La inestabilitat reguladora entorn de les renovables en pot fer qüestionar el creixement amb vista a les pròximes dècades i pot dificultar l'activitat de moltes empreses del sector si no es veu una normativa clara. Un altre element que cal tenir present és que diversos bancs i fons d'inversió, estatals i estrangers, tenen compromesos en el sector uns 50.000 milions d'euros, i no volen patir un crac com l'esdevingut en el sector immobiliari. L'administració ha d'entendre que el sector de les renovables serà segur i estable amb vista al futur si la normativa és clara i no es canvia endebades.

ELS 'BUSINESS ANGELS' FAN CAMÍ

És evident que amb la crisi un dels principals problemes, al marge de l'atur, és trobar el finançament per als nous projectes empresarials. Per això té més sentit que mai la fórmula dels *business angels* o inversors privats.

En contra del que es podria pensar, la crisi econòmica no ha frenat l'activitat de les xarxes de *business angels*. A tall d'exemple, les set xarxes agrupades en el programa XIP d'ACCIÓ –la xarxa d'inversors de l'IESE, la de BANC de la Cecot, Esadeban, BCN BA, Eix Technova de la Salle, Keiret-xu Forum i la xarxa Seed Rocket– ja han tancat una quinzena d'operacions d'inversió en empreses de nova creació durant el 2010. A més a més, una dada significativa és que la sensació en aquest entorn és d'optimisme. Segons diverses fonts, hi ha la impressió que es tancarà l'any amb millors resultats que el 2009, en què es van signar 24 inversions amb una aportació global de 4,5 milions d'euros.

Una altra dada positiva és que la figura dels *business angels* creix a mesura que es va coneixent cada vegada més, i entre els interessats en aquesta activitat guanyen força també els *family offices*. Un de les xarxes que han apostat d'una manera més clara per aquest perfil d'inversors és la d'IESE.

Cal observar que, cada vegada més, els inversors revidiquen el seu paper de motor de l'emprenedoria. A més, una part considerable d'aquests inversors són els que estan decebuts de la immobiliària i ara es troben més a gust apostant per l'empresa. Així, no és d'estranyar que la crisi hagi generat més projectes i més emprenedors sènior que abans. També es fa palès que bona part dels projectes procedeixen ara de treballadors afectats per ERO.

L'ECONÒMIC

EDITA: TALLER D'INICIATIVES EDITORIALS, SL. Director: Ramon Roca. Sotsdirectors: Francesc Muñoz i Joan Poyano. Redactors: Jordi Garriga, Andreu Mas, Anna Pinter, Berta Roig. Disseny i maquetació: Miguel Fontela. Correcció lingüística: Quim Puigverd. Fotografia: Andreu Puig. Direcció comercial: Cristina Taulats. Dipòsit legal: GI-653-2010 C/ Tàpies, 2. 08001. Barcelona. Telèfon 93 227 66 21 redaccio@leconomic.cat

L'activitat turística a Catalunya: present i futur

JUAN ANTONIO

DURO

Departament d'Economia

Universitat Rovira i Virgili

La situació econòmica actual, la intensitat de la crisi i la durada comencen a fer-nos oblidar el que som, el que hem avançat, la feina i els progressos fets fins ara i les nostres potencialitats de futur. Voldria assenyalar en aquest text alguns aspectes, crec que rellevants, en relació amb el turisme a Catalunya que ens haurien d'ajudar a situar les coses en el seu lloc.

En primer lloc, alguns comentaris sobre la conjuntura turística. Les dades que en aquests moments coneixem, procedents de les diferents fonts estadístiques disponibles (Institut d'Estudis Turístics o Institut Nacional d'Estadística), ens indiquen que el pitjor ja va passar el 2009, quan els fluxos turístics literalment es van enfonsar, a causa de la profunditat de la recessió econòmica global i dels nostres principals mercats emissors (França, Alemanya, Regne Unit). En efecte, els indicadors disponibles d'enguany ens assenyalen menys retracció de l'activitat i, fins i tot, en alguns casos, es detecten tendències positives, com el nombre de turistes. Hem de ser, però, cautelosos a l'hora de llançar les campanes al vol. Primer, perquè resten encara mesos d'elevada activitat, i segon, perquè la recuperació dels fluxos va associada a una política de contenció de preus, que implica una reducció dels resultats en els indicadors econòmics. En la meua opinió, però, la contenció de la reducció de la demanda en l'actualitat, atesa la conjuntura, i l'anàlisi de les dades del passat ens indiquen l'existència d'una important massa de demanda turística que és prou fidel i situaria el sector turístic com un coixí de seguretat cíclic per a l'economia catalana.

SECTOR COMPETITIU. En segon lloc, alguns comentaris sobre la competitivitat del sector. El sector turístic català és el sector productiu internacionalment competitiu de més dimensió en l'economia catalana i ho seguirà sent en el futur. El turisme permet finançar els déficits de la balança comercial espanyola i, previsiblement, catalana, i el que aporta més d'un 11% del PIB català, i fins i tot una xifra superior en termes de llocs de treball. Els turistes de fora i els de dins vénen al nostre país perquè oferim un producte atractiu i amb condicions competitives raonables.

PEP DUJIXANS

En conseqüència, vista la dimensió i importància per a l'economia del nostre país, el sector turístic ha de ser prioritari en l'agenda de treball dels nostres governants. No oblidem, doncs, el que som

En tercer lloc, és un fet que els productes turístics catalans són de gran qualitat i acceptació. Tradicionalment especialitzat en el producte climàtic, el sector turístic català ha sabut i sabrà treure partit de la quantitat ingent de recursos turístics ben qualificats distribuïts arreu del territori. Amb la consolidació de les marques costaneres, s'ha desenvolupat, sense anar gaire lluny, la marca BCN com a gran motor del creixement turístic en el passat.

En quart lloc, és un sector que innova, encara que no com en les activitats industrials. Innova en productes i serveis, en processos, en organització i a escala comercial. Per exemple, ha estat un dels sectors productius de l'economia amb més ús de les TIC en els seus processos productius.

I, en cinquè lloc, és un sector que, malgrat el desenvolupament assolit, encara té un apreciable potencial de creixement relacionat amb factors com la desestacionalització, la desconcentració territorial de l'activitat turística, la diversificació de productes i els productes emergents, la promoció turística, la conquesta de mercats poc desenvolupats, etc.

En conseqüència, vista la dimensió i importància per a l'economia del nostre país, els impactes, que ultrapassen les mateixes activitats turístiques, les condicions competitives i el potencial de futur, entenem que la política de suport al sector turístic ha de ser prioritària en l'agenda de treball dels nostres governants. No oblidem, doncs, el que som.